

Oecumenische viering Mechelen - 18 januari 2017

Muren scheiden, het Kruis verbindt

In de Zandpoortkerk is onlangs een muur afgebroken. Niet letterlijk de kerkmuur, gelukkig. Het gebouw is overeind blijven staan. Het was de muur die symbool staat voor de scheiding en verdeeldheid die tussen mensen bestaat. Zo'n muur wordt opgebouwd door bijvoorbeeld onverschilligheid, onbegrip, vervolging, jaloezie, minachting, onverdraagzaamheid en wantrouwen.

De oecumenische viering van 2017 stond in het teken van verzoening, met het symbool van de muur die ons scheidt. Als we kwetsbaar durven zijn, onze zwakheid erkennen en God de ruimte geven, zal Hij het initiatief nemen. Steen voor steen breekt God de muur af. Hij gooit de stenen niet weg, maar gebruikt ze om het Kruis op te richten, waarrond we ons kunnen verenigen en verzoenen. Zo gaat Hij ook om met de brokstukken van ons leven. Hij gooit ze niet weg, maar Hij draait ze om - upside down - om zijn Koninkrijk te bouwen.

Na de viering was er volop gelegenheid om elkaar te ontmoeten. Met dank aan de ploeg van de Zandpoortkerk voor de gastvrijheid. Volgend jaar ontmoeten we elkaar opnieuw in een andere kerk, ergens in de stad. Tot het zover is blijven we bidden voor eenheid en vieren we onze verbondenheid in Christus.

De omhaling ten voordele van [project Betlehem](http://projectbetlehem.be) (sociale huisvesting) bracht 220 euro op
Informatie over oecumene in Mechelen op www.memomechelen.be

Tekst van de overdenking

Verzoening is het thema van deze ontmoeting. De dichter J.C. Bloem geloofde niet in verzoening, maar schreef er wel een gedicht over met deze strofe:

Niet te verzoenen is het leven.
Ten einde is dit wellicht nog 't meest:
Te kunnen zeggen: het is even
Tussen twee stilten luid geweest.

Na stilte tussen twee mensen klinkt er opnieuw geluid. Stemmen die weer praten, en het geluid van een kus die de toenadering bezegelt. Verzoening als "het kusgeluid na de stilte" - Mooi, niet?

In de Bijbel wordt er iets minder poëtisch over verzoening geschreven. Nota bene in het Oude testament gaat verzoening steeds met een offer gepaard. Er moet precies bloed vloeien bij een verzoening. Sterker nog, alleen een offer bewerkt verzoening. Tussen wie? Tussen God en mensen. Het is een heenwijzing naar het offer van Jezus.

In de Korintiërsbrief lezen we: 'Het is God die door Christus de wereld met zich heeft verzoend' (2 Kor 5: 19) Dat lijkt tegenstrijdig: wij maken ruzie, wij zijn opstandig tegen onze schepper, en Hijzelf brengt een offer. En wat voor één!

Ook in onze evangelielezing (Matteus 5:23-24) vind je deze omdraaiing. Daar staat: Als je ontdekt dat iemand anders iets tegen jou heeft, dan ben jij degene die initiatief moet nemen om het goed te maken. Zo is het Koninkrijk van God. Tim Keller noemde het niet voor niets 'the Upside down Kingdom' - het ondersteboven koninkrijk. Vernieuw je denken, zegt Paulus. Tegenwoordig zeggen we: Omdenken. We moeten anders leren denken, anders tegen de dingen aankijken. Zo is het ook met de muur die we gebouwd hebben....

We willen die muur niet, dus breken we de muur af. Maar.. is dat de oplossing? Muren creëren veiligheid. Soms letterlijk, denk maar aan de muren van je huis. Die beschermen tegen kou en regen. Maar muren brengen ook scheiding: hier ligt de grens - ik binnen, jij buiten. Je ziet dat in de wereld om ons heen, maar we bouwen ook muren rond ons hart. Waarom? Zonder die muur zijn we kwetsbaar. En we willen niet gekwetst worden. Muren bouwen we uit angst. We willen niet zwak en hulpeloos zijn.

Maar Jezus draait het om. Upside down. Hij laat zien dat kwetsbaarheid een kracht is. Het kruis, de overgave, een teken van zwakte, werd een teken van overwinning, van kracht. Het kruis van Christus breekt muren af en verbindt ons.

Uit onszelf kunnen we die muur niet afbreken. Hoewel, op wilskracht komen we een heel eind. Maar voor elke steen die we afbreken komt er een andere in de plaats. Het is een gebed zonder eind. Uit onszelf redden we het niet.

Hier komt onze derde Bijbeltekst van vanavond om de hoek kijken. (Ezechiël 36:26-28)

Ezechiël spreekt de woorden van God. Die zegt: "Ik zal jullie een nieuw hart en een nieuwe geest geven, ik zal je versteende hart uit je lichaam halen en je er een levend hart voor in de plaats geven. Ik zal jullie mijn geest geven en ik zal zorgen dat jullie volgens mijn wetten leven en mijn regels in acht nemen."

God zelf komt in actie en Hij geeft ons een nieuw hart - door de heilige Geest ! Hij zorgt er zelf voor dat we leven zoals hij het bedoelt heeft. Niet door ons zijn wil op te leggen, maar door ons zijn hart, zijn liefde te geven!

Dus deze muur, opgebouwd met stenen van onverschilligheid en zelfgenoegzaamheid, onbegrip en verzinself, discriminatie en vervolging, hebzucht en jaloezie, minachting en hoogmoed, onverdraagzaamheid en wantrouwen - God zelf gaat die afbreken. Hij zegt: laat mij die muur afbreken. Ik neem die stenen weg.

Het is niet voor niets dat Ezechiël spreekt over een versteend hart dat God zal weghalen. Het is ons eigen hart dat deze muur in stand houdt. God begint altijd van binnenuit. Upside down en inside out. De profetie werd door Jezus vervuld. Jezus (zijn naam 'Jeshua' betekent God redt) doorbrak de muur, nam de stenen weg, door te sterven aan het kruis. Hij opende de weg naar God en naar elkaar. Welkom!

Steen voor steen breekt God de muur af. Hij gooit de stenen niet, maar gebruikt ze om het kruis te bouwen. Zo gaat Hij ook om met de brokstukken van ons leven. Hij gooit ze niet weg, maar Hij draait ze om - upside down - om zijn Koninkrijk mee te bouwen.

"Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden."

Willem, 18 januari 2017